

دَنگِ کورد

شہوی بچ کوتاپی

لوقمان. ز

له نیوهشەو تىپەر بىوو، ولاتىكى كش و مات؛ بى دەنگى بالى بەسەر دۇنيادا كشاندبوو، نەھەستىك نەخشەيەك، دەت وەھەرسى زىندهدەورى لەو شارەدايە مردووە. لە دەرەوە هازەرى باى ساردى پايزى مەيدان دارى دەكىد و كەس نەيدەۋىرا خۆلى لەبەر راگرى. تەنبا دارەكان بۇون كە به قوربانى كردىنى لق و پۇق و كەلاڭانيان خۆراڭىيان فيرى خەلک دەكىد. ئاسمان پېر لەھەورى رەھشى پايزى بىوو، وەك ئەوهى ھەرجى ھەورى ئۇ دۇنيا يېيە ھاتوتتە سەر ئاسمانى ئەم شارە خاموشە.

دنیا تاریک و سروشت خمهینه،
تنیا رووناکی چراکانی سه رشنه قام بیوکه دلی تاریکی شهی شهق کردبیو. چیا له نیو چواردیواری مالهکه خویدا هستی به
تهنیایی له رادبده دهر دهکرد و خهی له چاوانی زرابیو. له سهه جیگاکه ههه ئههلاو وئههلای دهکرد. بهلام بی سوود بیو، دهت
وت له نیو زیندانیکی تهندگ و تاریک دایه و دهنگی بهکه س راناگا و کهس ناتینی و هیچ رووناکه که بدی ناکا.

له ناوده ریای ته‌نیایی و بی که‌سیدا هه‌دای خه‌یالی سپارده دهستی بای ساردي پاییزی تاكو به‌رهو شوین و زینگه‌ی خوی بفری، به‌رهو ئه و شینه‌ی که هه‌ردهم له بیر و هه‌شی دا، بwoo، ئه و جیگاهیه که گشت کات و سات قبیله‌ی دوروه ولاتی بwoo؛ به‌رهو جیگاهی له دایک بوونی بودونیای خوشی مذالی و ئه‌وسه‌رده‌مانه‌ی که له ئامیزی گه‌رمی دایکیدا شه‌وانی ساردي پاییزی خه‌هوی لیده‌که‌وت و دندگی خوش و به‌سقزی دایکی خوش‌هه‌ویستی په‌ردەی گوئ ده‌لراندەوه و وینه‌ی مؤسیقا‌یه‌کی خوش دل و ده‌روونی ئاو پرژین ده‌کرد. ئه‌وکاتانه‌ی که بای له گه‌ل خوی ده‌بېرد بوجازار فیرگه و شتی خوش‌جوانی بوده‌کرى يان چون له گه‌ل دوستانی له نیو خوچ و خاکی کولانه‌که‌یدانا تاكوو دره‌نگ کایه‌یان ده‌کرد و بی غه‌م بون له هه‌موو شتی دونیا.

به یاری نه و هممو بیره و هریه خوشانه دهورانی مندا لی و لاویتی که تیپه ری کردبوو. ئو روزانه که له گەل دوستانی دەچوون بۆ شەره گەره کەسەری شکا، به یاری نه و هممو خوشە ویستیه که له بنەمالە کەياندا بولو کە هیچ کات نه یدەزانی تەنیایی چیه. بەلام بەداخه و شەقی زەمانە و چەرخى ناهەموارى زیانى دەربەدەری شاخى هاتە سەررى و كەوتە ژیو ژیانیکى نویوه کە نەك خوش و ئاسوودە نەبۇو، بەلكوو پر لە چەرمە سەری و بەدبەختى و دەرد و ئازار و پىلە خوپىن و فرمىسک و گريان و سووتان و كاولکران و لەدەست دانى نزىكتىرين ھاورتىيانى خوشە ویستى لە پىيماو سەرەستى گەله بندەستە كەيدا. ئەوكاتىش نه یدەزانی تەنیایی چیه؟ كۆرى خوشى ھەقلان و شەر و رۆزى پر لە ئەپىن و خوشە ویستى نه و خەلکەي لە كەليان ھەلدەستا و دادەنىشت و كالىتە و كەپى لە كەل لىدەدان و لە خوشى و ناخوشى و شايى و شىينيان دابەشدار بولو، هەركىز رىگا ي بە تەنیایي نەدابۇو بوجارىكىش بېتىه میوانى.

به لام له وکاته و نازناوی پهنا به ری دوره و لاتی به سه ردا براوه و که تووتھ هندهران و به هزاران فه رسخ له زیدو نیشتمان و که س و کاری دور که تووه، غم و په زاره بقته میوانی روژه شه و ته نیایی ها و دهمی گشت کات و ساتی.

لهناو خه‌لیکی نامو و سارد و سر و سه‌ر رهش نه‌ویستدا خوی دهینی، هه‌ردhem به‌ونیگایانه‌ی که هه‌موو روزی له‌دهره‌وهی مال به‌رهرووی دهبنه‌وه و ئازاردی ددهن، پتر هه‌ست به نامویی و بی کسی دهکا. له ناو ولا‌تیکدا دهژی که سه‌گ و پشیله‌کانیان زور حرمەت و ریزیان پتره له مرؤفی په‌نابه‌بری سه‌ر رهش و خواردنی تایبه‌تیان بۆ دهکردری و له جینگای گه‌رم و نه‌رم دهخه‌ون، فه‌قیرانه سه‌گ و پشیله‌ی لای مه چهند بی نازن، نه‌ک هه‌ر منداله‌کان به‌لکوو گه‌وره‌کانیش واراهاتوون که ئازاریان بدهن و له خویانیان دوورکنه‌وه تاکوو به قه‌ولی خویان بیس و کلاو نه‌ین.

به‌لئی لیره به خاتری نهاده سه‌رده رهش و پیستت بوره، ئازاری روحی و رهانی دهدی و ته‌ناته له زور عوین مروقی په‌نابه‌ر دهکه ویته به رهش و تیله‌لدانی جه‌ماعه‌تی پوتین له به‌ری سه‌رتاشراو. واى لیهاتووه که هیندیک شارراوه خاریجی دهکه‌ن و دووکان و مالی خاریجی سه‌ردهش ددهنه به‌په‌لامار. له فیرگه‌کاندا مندا‌لانی سه‌ردهش ئازار دهدربن و بی حورمه‌تیان پی دهکری. ئاخ خودایه بق بخشی ئیمه‌ی کورد هه‌ر مال ویرانی و دهربه‌دهری و ئاواره‌یی بوبه. ندهکرا ئیمه‌ش وک خه‌لکی ئیره به‌بخته وه‌ری له‌دایک بین و له گه‌ل چاوه‌لینانمان له جیاتی بیستنی دهنگی ته‌قی تفه‌نگ و گرمه‌ی بومبا له نیو چوارچیوه‌کی خووش و ئاسووده‌دا له‌دایک بباین. به‌لام وی دهچی ئیمه‌ی کورد گه‌لیکی نفرهت لیکراوبن بؤیه چاره‌نووسمان وايه.

دَنگِ کورد

۲۰۰۱

له ناوئه و باس و خهیلانه دابوو، که ورده ورده دای دایه باران و بایهکهش توندی کرد و هاژهی ساردي بهکه لینی دهرکهی بالکون و پهنجه رهکان داده هاته ژورئی و لهشی مرؤفی دهته زان. باران توندی کرد و شریقه ههوره تریشقه مچورکی لهشی پیاو دادتیار چیا ههستی بهسه رمایه کی له راده بدھر دهکرد و لهپیرا ههموو لهشی وله رزین کهوت، دهتکوت لدھری به رهوت و قهوتی راکشاوه. ههموو گیانی مچورکی پیداده هات و خوی وینه کی پشیله لهناو په توہکهیدا کوکربووه، بهلام به هیچ شیوه که گهرم نه ده بووه و سات له که ل سات ههستی بهسه رمای زیاتر ده زرد. شوفاژی دیوه که وک هه میشه بی تین و ساردو سرپیوو، دهتکوت ئه وشه وه کوتایی نایه و تاریکی و ته نیای و ساردي پایز ویکراها تونن تاکو روحی له شهوانی دیکه زیاتر ئازار بدھن و پتی بلین که تو لیره ناموی و ئیمهش حه ز به چارت ناکهین و ده بی لیره برقی.

خوی جوان و گهرمی پاش بارانی شه وی را بدوو هه موو ولا تی رووناک کردبورو و زھوی به تیشکی به تینی خور هه لمی لیھه لدستا و وشك ده بووه. بالنده کان له سه داره دنگ و زهد و بی قهواره کان دهیان خویند و جیوه و دهنگی سیحر اویان ئاسمانی پر کردبورو. خلک که وتبونه هاتوو چوو ئه وشاره که شه وی را بدوو دهتکوت «گورستانه» و ئیستی زیندوو بووتھ و خوی له چنگی مه رگ رزگار کردوو.

له پر تله یفون زهنگی لیدا، چیا که ماوهیه کی کورت بwoo خه وی لی که وتبوو وای زانی خه ون ده بینی، بهلام زهنگی تله یفون برانه وھی نه بوو و کاتیک چیا وھ خوھاتھ وھ دیتی که ناخه و نیه و رقز بووتھ و تله یفون زهنگ لیدهدا.